

Svar (17/4 90):

Begrundelse

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

De årlige reguleringssatser for ejendomsvurderinger fastsættes af Ligningsrådet på baggrund af statistiske opgørelser over prisudviklingen siden den seneste almindelige vurdering.

Som det fremgår af oversigterne i svaret på spm. nr. S 740, har reguleringssatserne for enfamiliehuse siden 18. almindelige vurdering været enten uændrede eller er blevet nedsat, når bortses fra reguleringen i 1989, hvor ejendomsværdierne for såvel enfamiliehuse som sommerhuse i en række skyldkredse blev forhøjet.

Denne forhøjelse var en følge af en ret general opgang i salgspriserne i 1988, jf. oversigterne i svaret på spm. nr. S 740.

Afhængig af den geografiske opdeling, som benyttes ved dels udarbejdelse af salgsstatistik, dels for den af Ligningsrådet fastlagte specifikation i reguleringssatser, vil der i ganske enkeltstående tilfælde kunne opstå en mindre forhøjelse af ejendomsværdien som ved 1989-reguleringen, selv om salgspriserne i samme geografiske område kan vise et mindre fald. Der er dog i intet tilfælde tale om, at ejendomsværdien i disse enkeltstående situationer dermed er blevet reguleret over salgspriserne. Der henvises i øvrigt til oversigterne i svaret på spm. nr. S 740.

Efter bestemmelserne i vurderingslovens § 42 er de årlige reguleringssatser udtrykkelig undtaget fra ejernes klageadgang. Denne formulering af § 42 har været gældende siden den første årsregulering i 1982. Ejendomssejerne har dog på et hvilket som helst tidspunkt, jf. § 4 i vurderingsloven, mulighed for at få deres ejendom nyvurderet uden omkostninger.

Denne adgang står således åben for ejere, som måtte ønske en ny stillingtagen til en årsregulering.

Spm. nr. S 744

Til forsvarsministeren (4/4 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvordan kan bortforæringen af jord til et islamisk kulturcenter undgå at komme i karambolage med grundlovens § 68?«

For et latterligt symbolsk beløb, der intet har med de faktiske udgifter at gøre, har ministeren godkendt, at der oprettes et islamisk kulturcenter på Amager, hvor muslimer kan dyrke deres religion.

Da grundlovens § 68 sikrer, at ingen borger i dette land kan tvinges til at betale bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, der er hans egen, udbedes ministerens svar.

Ved at undlade at opkræve, hvad der reelt er af udgifter ved ejendomsskatter m.v., skal udgifterne i stedet ind via skatterne, og statskassen går glip af indtægter ved at udleje til en pris under markedslejen. Derved tvinges borgerne til at betale til muslimernes moske og gudsdyrkelse, hvilket, jf. ovenstående, er i strid med grundlovens § 68.

Svar (17/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarsministeriets udlejning af ca. 15.000 m² af matr.nr. 1 aa Eksercerpladsen (Faste batteri på Amager) til »Komiteen for det islamiske Kulturcenter i København« i 50 år for en symbolsk årlig leje på 1.000 kr. blev godkendt af Folketingets Finansudvalg ved aktstykke nr. 563 af 23. september 1981. Komiteen påtænker at lade opføre en moske med tilhørende kulturcenter på arealet. Det påhviler komiteen at indhente de fornødne myndighedsgodkendelser og tilladelser, inden byggeriet iværksættes.

Lejens størrelse blev fastsat efter henstilling fra Udenrigsministeriet og i overensstemmelse med de vilkår, der er gældende for udleje af arealer til den svenske og norske kirke i København. Komiteen skal endvidere afholde de areal pålignede kommunale dækningsafgifter.

Af aktstykket fremgår endvidere, at »Udenrigsministeriet har meddelt, at sagen har været forelagt Kirkeministeriet, Ministeriet for Skatter og Afgifter samt Indenrigsministeriet, der har fremsat udtalelser vedrørende skattemæssige forhold, der går ud på, at moskeen i den henseende sidestilles med kirker tilhørende andre trossamfund uden for folkekirken. Af dette følger, at ejendommen vil være fritaget for kommunal grundskyld, ligesom bygninger, der måtte opføres på arealet, ikke kan pålignes ejendomsskyld. Bygningerne kan – bortset fra den omtalte moske – pålignes kommunale dækningsafgifter.«